

Dosarul nr. 2ra-718/21

Prima instanță: Judecătoria Comrat sediul Vulcănești (jud. I. Botezatu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fujenco, A. Mironov, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasili Mișioglo

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasili Horozov împotriva lui Vasili Mișioglo cu privire la încasarea plăților salariale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 15 octombrie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul declarat de Vasili Horozov, casată hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătoriei Comrat sediul Vulcănești și admisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 30 octombrie 2018, Vasili Horozov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasili Mișioglo cu privire la încasarea plăților salariale.

În motivarea acțiunii a invocat că la începutul lunii aprilie 2017, de el s-a apropiat Vasili Mișioglo și i-a propus ca în perioada sezonului anului 2017 să lucreze în calitate de ajutor de păstor (prohar).

Astfel, s-au înțeles că pârâtul îi va achita câte 2 000 de lei pe lună cu condiția că dânsul va paște și oile proprii, banii urmând a fi achitați la necesitate, cu achitarea finală după restituirea oilor proprietarilor, adică după data de 7 noiembrie 2017.

A menționat că din 15 aprilie 2017, au purces să ajusteze saivanul, au adus și au instalat îngrădirea, au construit punctul de muls al oilor (mulgere) etc., iar din 30 aprilie 2017, au început să primească de la oameni oile pentru a le paște, astfel, ajungând aproximativ la 400 de oi, plus încă 150 de oi care aparțineau păstorilor.

Au lucrat în patru: doi păstori - Vasili Mișioglo și fiul acestuia Mihail Mișioglo și doi ajutători de păstori - dânsul și Gheorghi Nicologlo, orarul de lucru fiind două zile de lucru, apoi două zile libere.

Pe parcursul zilei, în intervalul de timp între orele 05:00 - 07:00 mulgeau oile, după care urma păscutul, între orele 17:00 - 19:00 mulgerea oilor, apoi din nou păscutul până la ora 23:00.

A comunicat că au lucrat așa până la 7 noiembrie 2017, când au întors oile proprietarilor, iar după aceasta, până la 15 noiembrie 2017, au dezasamblat saivanul.

Pe toată perioada menționată pârâtul i-a achitat la 8 iunie 2017 suma de 200 de lei, 8 iulie 2017 – 300 de lei pentru procurarea medicamentelor și suma de 2 000 de lei și la 30 octombrie 2017 – 1 000 de lei, iar când dânsul a solicitat pârâtului restul banilor, ultimul a refuzat spunându-i că nu îi va mai achita nimic.

Astfel, dânsul s-a adresat cu o plângere la Inspectoratul de Stat al Muncii.

După examinarea plângerii, Inspectoratul de Stat al Muncii a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în privința lui Vasili Mișioгло, însă instanța de judecată a încetat procedura în legătură cu faptul că agentul constatator a admis un șir de încălcări la întocmirea actului de procedură.

A precizat că pârâtul, pentru perioada 15 aprilie 2017 - 15 noiembrie 2017, urma să-i achite suma de 14 000 de lei, însă, i-a achitat doar suma de 3 500 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 44 din Constituția RM, art. 283, 285, 355 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Vasili Mișioгло în beneficiul lui a sumei de 11 500 de lei, dintre care 10 500 de lei cu titlu de salariu neachitat și a sumei de 1 000 de lei cu titlu de indemnizație pentru concediul nefolosit.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Vasili Horozov a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat încasarea de la Vasili Mișioгло în beneficiul lui a sumei de 24 593,32 de lei cu titlu de salariu neachitat pentru perioada 15 aprilie 2017 - 15 noiembrie 2017, a sumei de 1 597,34 de lei cu titlu de indemnizație pentru concediul nefolosit și a sumei de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătorei Comrat sediul Vulcănești, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

În susținerea soluției emise, prima instanță a stabilit că reclamantul nu a prezentat probe care ar demonstra că între Vasili Horozov și Vasili Mișioгло a fost încheiat contractul individual de muncă potrivit legislației muncii, ceea ce ar putea duce la recuperarea ulterioară a salariilor neachitate, a indemnizației de concediu în mod obligatoriu, în caz de întârziere sau neachitare a acestora.

Subsecvent, prima instanță a considerat că urmează a fi respinsă și cerința din acțiune privind repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 15 octombrie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de Vasili Horozov, casată hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătorei Comrat sediul Vulcănești și admisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

Au fost încasate de la Vasili Mișioгло în beneficiul lui Vasili Horozov suma în mărime de 13 020 de lei cu titlu de salariu neachitat, suma de 1 269,28 de lei cu titlu de indemnizație pentru concediul nefolosit, suma de 2 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

A fost încasată de la Vasili Mișioгло în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 885,71 de lei la depunerea cererii de chemare în judecată și în mărime de 396,50 de lei la depunerea cererii de apel.

În rest, a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 165 din 9 martie 2010, cu modificările din 20 aprilie 2016 și 26 aprilie 2017, instanța de apel a reținut că cuantumul salariului lui Vasili Horozov pentru perioada 15 aprilie 2017 - 30 aprilie 2017 constituie suma de 1 050 de lei, pentru perioada 1 mai 2017 - 30 octombrie 2017 - 14 280 de lei, pentru perioada 1 noiembrie 2017 - 15 noiembrie 2017 - 1 190 de lei, cuantumul total fiind 16 520 de lei.

Reieșind din faptul că Vasili Mișioгло i-a achitat lui Vasili Horozov suma de 3 500 de lei, datoria salarială repezintă suma de 13 020 de lei, care urmează a fi încasată de la intimat în beneficiul lui apelantului Vasili Horozov.

La fel, instanța de apel a stabilit că la încetarea raporturilor de muncă, intimatul urma să achite lui Vasili Horozov și compensația pentru concediul nefolosit pentru perioada 15 aprilie - 15 noiembrie 2017, care constituie suma de 1 269,28 de lei.

Totodată, a conchis instanța de apel că suma în mărime de 2 500 de lei este o reparare echitabilă a prejudiciului moral, având un efect compensatoriu și nu reprezintă un venit nejustificat pentru Vasili Horozov.

La 9 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Vasili Mișioгло a declarat apel împotriva deciziei din 15 octombrie 2020 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea aplicabilă, dar a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat greșit legea privind relațiile de muncă.

A menționat că intimatul nu a prezentat un contract individual de muncă încheiat între el și Vasili Horozov, potrivit legislației muncii, care ar putea implica ulterior la recuperarea ulterioară a salariilor neachitate, a indemnizației de concediu în mod obligatoriu, în caz de întârziere sau neachitare a acestora.

Instanța de apel neîntemeiat a făcut referire la prevederile Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 242 din 26 aprilie 2017 cu privire la salariul minim garantat în sectorul real și că angajatorul a fost obligat să achite salariatului un salariu minim garantat.

Or, această regulă de drept se aplică unui contract de muncă încheiat conform legislației muncii și nu poate fi aplicabilă unui acord oral între părți.

La 26 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Vasili Horozov a depus referință la recursul declarat de Vasili Mișioгло, care însă este redactată într-o altă limbă, decât limba în care se desfășoară procesul.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 noiembrie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 153), fiind recepționată de către recurent la 13 noiembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 150).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 ianuarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasili Mișioгло, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasili Mișioгло, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vasili Mișioгло urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasili Mișioгло.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic